

Ewa Weigt

Konserwacja tkanin w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi

Ochrona Zabytków 41/1 (160), 58

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

by ciężar spoczywał na taśmach, które podtrzymują jednocześnie zwisające części tkaniny.

Zaletą stosowania omówionej w tym opracowaniu metody jest to, że ingerencja w substancję zabytkową kobierca dzięki zastosowaniu odpowiedniego materiału dublującego jest niewielka. Ponadto w ten sposób bardziej wzmacnia się cały kobierzec niż przy stosowaniu metody miejscowych rekonstrukcji. Jednocześnie na

odwrociu są dobrze widoczne miejsca rekonstruowane, co jest bardzo ważne dla badań historyków sztuki. Metoda ta jest łatwo odwracalna, dzięki wyraźnie wyodrębnionym miejscom rekonstruowanym.

*Elżbieta Załuska-Dąbrowska
Pracownia Konserwacji Tkanin
Zamku Królewskiego w Warszawie*

THE CONSERVATION OF CARPETS IN THE ATELIER OF TEXTILE CONSERVATION IN THE ROYAL CASTLE IN WARSAW

According to the author, a technique of faithful reconstruction of warp, wefts and knots, widely employed in the conservation of carpets, is not devoid of flaws such as distending and damaging of wefts and knots caused by a deep piercing of a needle, not always recommended use of cloth for doubling etc.

The Atelier of Textile Conservation in the Royal Castle has worked out a method of protective conservation with partial reconstruction with the use of chiffon, natural silk or bolting cloth as a doubling fabric.

After preliminary routine treatment, carpets are protected with a shallowly introduced warp and a technique of the laid thread instead of wefts; knots are reconstructed by tying them through a doubling fabric.

This technique interferes with the historic substance to a small degree only; it reinforces the object and thanks to the doubling fabric, reconstructed places are more clearly marked on the reverse, which protects them against mistakes in case of studies of the object made by art historians.

EWA WEIGT

KONSERWACJA TKANIN W CENTRALNYM MUZEUM WŁÓKIENICTWA W ŁODZI

Obiektami prac konserwatorskich prowadzonych w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi były różne tkaniny znajdujące się w zbiorach tego muzeum, takie jak tapiserie flamandzkie z XVII w., kilimy, dywany, jedwabne tkaniny haftowane, pasy kontuszowe, jedwabne tkaniny obiciowe, sztandary, ubiory, wachlarze oraz artystyczne tkaniny współczesne.

Prowadzenie prac zgodnie z prawidłowym przebiegiem postępowania konserwatorskiego wymaga przeprowadzenia badań chemicznych, prób na trwałość barw, doboru odpowiedniego tworzywa konserwatorskiego oraz stosowania zabiegów konserwatorskich i rekonstrukcji metodami najbardziej zbliżonymi do techniki wykonania oryginałów. W konserwacji przeważającej większości wymienionych tkanin stosowano pranie na mokro używając do tego zabiegu korzenia mydlnicy lekarskiej i sapogenu.

Konserwacja ubiorów i dodatków do ubiorów wykonanych z różnorodnych materiałów wymaga stosowania różnych zabiegów konserwatorskich. Szczególne trudności występują przy konserwacji tkanin współczesnych, wykonanych bardzo często technikami mieszanymi, z włókien o różnej kurczliwości, a użyte do ich barwienia środki chemiczne są bardzo nietrwałe. Zmusza to konserwatora do stosowania różnych zabiegów konserwatorskich w jednym obiekcie. Kłopoty sprawia też znalezienie odpowiednich preparatów konserwujących i impregnujących kruche włókno i nietrwałe barwniki użyte w tkaninach współczesnych.

*Ewa Weigt
Pracownia Konserwacji Tkanin
Centralnego Muzeum Włókiennictwa
w Łodzi*

THE CONSERVATION OF FABRICS IN THE CENTRAL TEXTILE MUSEUM IN ŁÓDŹ

The atelier of the Central Textile Museum in Łódź carries out – on a regular basis – the preservation of objects that are the property of the Museum. They include tapestries, gobelins, carpets, embroidered silk fabrics, kontush sashes, flags, robes, fans and today's artistic fabrics.

In each individual case the most suitable technique is applied. Because of a big variety of items it is difficult to find a proper way of procedure. The biggest difficulties are encountered in case of modern fabrics made with different techniques and usually from materials of poor quality.